

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. гр. Димитровград, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДИМИТРОВГРАД в публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана Т. Стоянова Денчева

при участието на секретаря Дарина М. Петрова
като разгледа докладваното от Гергана Т. Стоянова Денчева Гражданско дело № 20225610100355 по описа за 2022 година

В исковата молба се твърди следното: По силата и при условията на Договор за потребителски кредит № FL792688 от 11.12.2015 г., сключен между „Ю.Б." АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***, представлявано от изп. директор ** и прокурисг *** - от една страна и от друга страна - К. Г. С., ЕГИ: *****, с адрес: с. *** общ. Димитровград, обл. Хасково, Банката е предоставила на Кредитополучателя кредит в размер на 7 605,64 лв. (седем хиляди шестстотин и пет лева и шестдесет и четири ст) за текущи нужди, като Кредитополучателят се задължава да върне ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на процесния договор, видно от уговореното в чл. 1 от Договора. В съответствие с договора, Кредитополучателят е усвоил предоставените от Банката парични средства в размер 7 605,64 лв. (седем хиляди шестстотин и пет лева и шестдесет и четири ст.), от разплащателна сметка: IBAN: BG 62 BPBI 7935 10 5740 3103, разкрита на името на К. Г. С., при „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД. Видно от представеното към исковата молба банково бордеро № 6813902 от 11.12.2015 г., което моля да приемете като доказателство по делото, че средствата по кредита са усвоени на 11.12.2015 г., изцяло. По силата на чл. 3 от Договора за кредит, за усвоения кредит Кредитополучателят дължи на Банката променлива годишна лихва, която се определя като сбор от референтен лихвен процент плюс фиксирана договорна надбавка в размер на

6,789 % (шест цяло седемстотин осемдесет и девет процентни пункта). Страните уговарят, че за референтен лихвен процент ще се ползва следния лихвен индекс : б-месечен СОФИБОР приложим за съответния период на начисляване на лихвата, по методика, определ. съгласно чл.3, ал.2 и следващите от процесния договор. В договора подробно е изложено и какво представлява индексът „СОФИБОР“, как и кога се изготвя, като е посочено и мястото, на което се публикува ежедневно, а именно на сайта на Българска народна банка: www.bnb.bg. Към момента на сключване на Договора за потребителски кредит, размерът на референтния лихвен процент 6М СОФИБОР е 0,981 % (нула цяло деветстотин осемдесет и един процентни пункта). Съгласно чл. 3, ал. 3 от Договора за потребителски кредит, приложимата лихва се определя първоначално и след това се актуализира два пъти годишно, като при определянето/актуализирането Банката ползва стойностите на 6М СОФИБОР, публикувани на интернет сайта на БНБ съответно на 1 5-ти януари и на 1 5-ти юли всяка година от срока на кредита. В случай, че на съответната дата няма публикувана стойност, за такава ще се ползва последно публикуваната преди тази дата стойност на 6М СОФИБОР. Банката обявява в башсовите си салони и на своя интернет сайт (www.postbank.b~) актуалните нови стойности на ползвания 6М СОФИБОР, както и всяка последваща негова стойност. Съгласно ал. 3, ал. б от Договора за потребителски кредит при всяко публикуване на нова стойност на 6М СОФИБОР Банката извършва съответната актуализация на приложимата годишна лихва по кредита, като новата стойност на 6М СОФИБОР е в сила и ще се ползва за определяне на приложимата годишна лихва по кредита за следващия шестмесечен период от срока на договора за кредит, считано от датата, следваща първата падежна дата на месечна вноска по кредита след датата на публикуване на новата стойност на СОФИБОР. По аргумент от чл. 3, ал. 7 от процесния договор, дължимите лихви се начисляват от датата на усвояване на кредита, като за дата на усвояване се счита датата на заверяване на сметката на Кредитополучателя по чл. 2, ал. 1 от договора. По аргумент от чл. 3, ал. 8 от процесния договор 1 11р (Годишният процент на разходите) по отпуснатия кредит е 13,80 %. В чл. 2, ал. 2 и чл. 5 от Договора за кредит, страните изрично са уговорили и дължимостта на такси и комисиони, във връзка с процесния кредит. С подписването на Договора, К. Г. С. се е задължил да погасява кредита съгласно чл. 4, чл. 6, 7 и 8 във вр. с чл. 2, 3 и 5

от Договор за потребителски кредит № FL792688 от 11.12.2015 г. Погасителните вноски се заплащат съгласно погасителен план до 1 1 -то число на месеца, по аргумент от чл. 8 от Договора за потребителски кредит, като крайният срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви е до 11.12.2022 г. Общият брой на погасителните вноски е 84, като размерът и падежът им са описани в погасителен план, подписан от страните по Договора и представляващ неразделна част от него, съгласно чл. 7 от Договора. Според договореното в чл. 4 от Договора за потребителски кредит, погасителните вноски за издължаване на кредита, включително дължимите лихви се заплащат на съответната падежна дата от съответния месец, посочена в Погасителния план. Ако падежът на погасителната вноска съвпадне с нелирисъствен ден, тя може да бъде налравена и в първия работен ден след падежа. При просрочие на дължимите месечни погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита, Кредитополучателя дължи обезщетение за времето на забава (мораторна лихва) върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, чийто размер се определя от Министерски съвет (по арг. от чл. 9 от Договора за потребителски кредит). Длъжникът К. Г. С. не е изпълнил договорните си задължения по чл. 4, чл. 6, 7 и 8 във вр. с чл. 2, 3 и 5 от процесния договор за потребителски кредит № FL792688 от 11.12.2015 г., а именно: Не е заплатил на „Ю.Б.“ АД всички месечни вноски, включващи лихва и главница, с размер и падеж — съгласно погасителния план към процесния договор; Не е заплатил дължимите на Банката по настоящия договор лихви (неустойки) за времето на забава върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, съгласно чл. 9; Не е заплатил дължимите на Банката по процесния договор такси. По силата на чл. 14 от Договора за банков кредит, при непогасяване в уговорения срок на една или повече вноски по кредита, Банката има лраво да обяви кредита за изцяло или частично предсрочно изискуем, без да се лрекротява действието на договора. Съгласно договореното в чл. 19 от процесния договор, всички уведомления и изявления във връзка с договора трябва да бъдат налравени в писмена форма и ще се считат лолучени, ако по факс, чрез лично доставяне или чрез изпращане по пощата с обратна разписка или с препоръчана поща, с куриер или по електронна поща достигнат до адресите на страните, посочени в началото на договора. На основание чл. 14, вр. чл. 19 от договора за банков кредит, поради неплащане в уговорения срок на погасителна вноска № 28 с

падеж 11.04.2018 г., съгласно погасителния план към договор за кредит № FL792688 от 11.12.2015 г. Банката е обявила предсрочната изискуемост по кредита, без да се прекратява действието на договора, с нотариална покана с рег. №727, том 1, акт № 28 на Нотариус *** с рег. №**, изпратена до Кредитополучателя К. Г. С., на адреса, посочен в началото на процесния договор, като нотариалната покана е връчена на 19.03.2019 г. при условията на чл.47 от ГПК. Тук е момента да посочим, че в претендираната обща сума от 154,00 лв. (сто петдесет и четири лева) - такси, начислени във връзка с процесния договор, Банката е включила и сторените от нея нотариални разходи, във връзка с връчване на гореописаните нотариални покани до длъжника, в размер на 60,00 лева (шестдесет лева) Сумите са действително заплатени от ищеца, като към исковата молба прилагаме и моля да приемете като доказателство по делото 2 бр. банкови боддера, удостоверяващи извъртените плащания към нотариуса. Предвид разрешението, дадено в т. 18 на Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, а именно, че предсрочната изискуемост на вземането, произтичащо от договор за банков кредит настъпва, след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила това на длъжника, считаме че съобщаването на длъжниците за обявяване на предсрочната изискуемост е необходимо условие за защита правата на кредитора. Предвид това, намираме че разходите по това необходимо уведомяване на длъжника за обявяването на изискуемостта следва да са в тежест на неизправната страна, т.е. на длъжника. На 05.06.2019 г. „Ю.Б.“ АД подава заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, допускане на незабавното ѝ изпълнение и издаване на изпълнителен лист, по което е образувано ч. гр. д. 995/2019г., по описа на Районен съд-Димитровград, ГО. По подаденото заявление е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и Изпълнителен лист по описа на Районен съд - гр. Димитровград, ГО, срещу Кредитополучателя К. Г. С.. Така издадената Заповед за изпълнение на парично задължение, е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което с Разпореждане от 31.01.2022г., на осн. чл. 415, ал. 1, т. 2, Районен съд - гр. Димитровград, указва на заявителя да лредяви иск за установяване на вземането си. Поради неизплатеното от Кредитополучателя задължение в размер на 6 674,52 лв. (шест хиляди шестстотин седемдесет и четири лева и

петдесет и две стотинки), от които: - 5 668,73 лв. (пет хиляди шестстотин шестдесет и осем лева и седемдесет и три стотинки) - главница; - 509,95 лв. (петстотин и девет лева и деветдесет и пет стотинки), за период от 11.04.2018г. до 19.03.2019г.; - 341,84 лв. (триста четиридесет и един лева и осемдесет и четири стотинки), за период от 1 1.04.2018г. до 26.05.2019г) - мораторна лихва (обезщетение за забава по чл. 9 от Договора); - 154,00 лв. (сто петдесет и четири лева), за период от 11.04.2018г. до 26.05.2019г.; - Законна лихва считано от 05.06.2019г. (постъпване на заявлението в съда), до окончателното изплащане на вземането. С оглед на обстоятелството, че заповедта за изпълнение е връчена на К. Г. С. основание чл. 47, ал. 5 ГПК и на основание чл. 422, вр. чл. 414 ГПК, вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД, за доверителя ми „Юробанк България“ АД се поражда правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Петитум:Предвид изложените обстоятелства, моля да ни призовете на съд и след като се запознаете с доказателствата по делото и изтъкнатите от нас аргументи, да постановите решение, с което да приемете за установено със сила на присъдено нещо по отношение на длъжника К. Г. С. ЕГИ *****, с адрес: с. **, общ. Димитровград, област Хасково, че същия има задължение към Доверителя ми "Ю.Б." А.Д, ЕИК: ***, произтичащо от Договор за потребителски кредит № FL792688 от 11.12.2015 г., в размер на 6 674,52 лв. (шест хиляди шестстотин седемдесет и четири лева и петдесет и две стотинки), от които: 5 668,73 лв. (пет хиляди шестстотин шестдесет и осем лева и седемдесет и три стотинки) - главница; 509,95 лв. (петстотин и девет лева и деветдесет и пет стотинки), за период от 11.04.2018г. до 19.03.2019г.; 341,84 лв. (триста четиридесет и един лева и осемдесет и четири стотинки), за период от 1 1.04.2018г. до 26.05.2019г) - мораторна лихва (обезщетение за забава по чл. 9 от Договора); - 154,00 лв. (сто петдесет и четири лева), за период от 1 1.04.2018г. до 26.05.2019г.; Законна лихва считано от 05.06.2019г. (постъпване на заявлението в съда), до окончателното изплащане на вземането. По подаденото от нас заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, по което е образувано ч. гр. д. 995/2019г., по описа на Районен съд - Димитровград, ГО, сме заплатили държавна такса в размер на 133,49 лв. (сто тридесет и три лева и четиридесет и девет стотинки) и 556,33 лв. (петстотин петдесет и шест лева и тридесет и три стотинки) - адвокатско възнаграждение. Моля, с оглед Тълкувателно решение на ОСГТК

на ВКС по т. дело 4/2013 г. при произнасяне по основателността на предявеният от нас иск с правно основание чл. 422 ГПК, съдът да се произнесе и по отношение на реализираните в хода на ч. гр. д. 995/2019г., по описа на Районен съд - Димитровград, ГО съдебно-деловодни разноски в по-горе посочения размер. Моля, съдът да осъди ответника да заплати сторените съдебни и деловодни разноски по водене на настоящото дело в размер 133,49 лв. (сто тридесет и три лева и четиридесет и девет стотинки) - доплатена държавна такса и 796,48 лв. (седемстотин деветдесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки) - заплатено адвокатско възнаграждение.

Депозиран е отговор в срок, в който назначен от съда особен представител на ответника адв.М.К.-ХАК твърди следното: В срока по ГПК депозирам отговор по исковата молба предявена „Ю.Б.”АД, ЕИК:***, София р-н Витоша ул."***, чрез пълномощника адв.** САК, по която е образувано гр.дело №355/2022г по описа на РСДимитровград, с предмет: чл.422 от ГПК вр.чп.79 и чл.86 от ЗЗД, за вземане на ищеца срещу ответника К. Г. С., произтичащо от Договор за потребителски кредит №P1792688 от 11.12.2015г., с цена на иска: 6674.52 лева, от които 5668.73 лева главница ведно със законната лихва за забава от 05.06.2019г.; 509.95 лева възнаградителна лихва за периода 11.4.2018-19.3.2019г.; 341.84 лева мораторна лихва за забава за периода 11.4.2018-19.3.2019г.; такси 154 лева за период 11.4.2018-19.3.2019г. I. Относно редовността на исковата молба: Видно от предмета на делото, очертан в обстоятелствената част на исковата молба, иска е установителен с предмет: признаване на вземане на ищеца срещу ответника, произтичащо от Договор за предоставяне на потребителски кредит №PГ792688 от 11.12.2015г., като изрично в исковата молба е посочено, че ищецът е развил производство пред РС Димитровград за издаване на Заповед за незабавно изпълнение (чгд №995/2019г.-РСД), по която след издаването е образувано изпълнително дело. С оглед връчване при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, съдът е указал възможността банката да предяви иск за установяване на вземането си. Като предявен от надлежна страна ищец - кредитор срещу твърдяно неизпълнение на договорни задължения срещу ответник - длъжник, исковата молба е редовна и допустима. II. Относно основателността на предявения иск: Оспорвам иска по основание и размер. На първо място в обстоятелствената част на исковата молба, ищецът не е изложил конкретни фактически твърдения досежно релевантни факти, а именно: след сключване на Договора

за банков кредит има ли изпълнение по Договора за плащане на вноските по погасителния план, ако има - как и кога са плащани тези вноски. Твърди се, че липсва плащане по договора за кредит с посочена дата 11,04.2018г, без да са посочени конкретни доказателства. В тази връзка оспорвам твърдението на ищеца относно твърдяното неизпълнение по Договора за банков кредит и изпадането му в забава. Оспорвам твърдението, че към датата на подаване на Заявлението за незабавно изпълнение предмет на чгд №995/2019г.по описа на РС Димитровград са били възникнали материално правни предпоставки за обявяване на Договора за банков кредит за предсрочно изискуем. Оспорвам твърдението на ищеца за настъпила предсрочна изискуемост на посочената дата, както и че банката е изпълнила всички задължения за надлежно уведомяване на ответника за настъпила предсрочна изискуемост. Оспорвам твърдението, че ищеца надлежно е уведомил ответника за обявяване на предсрочна изискуемост по кредита. Видно от представените доказателства, цитираната нотариална покана не е връчена лично на ответника. Оспорвам като надлежно връчване при условията на чл.47 от ГПК на нот.покана чрез нотариус ***РСД. Цитираната разпоредба не се прилага за връчване на частни писмени изявления в т.ч.и нотариални покани. В чл.47 ал.7 от ГПК изрично е посочено, че освен за исково производство, този начин на връчване се прилага и за заповедно производство, но не и за нотариални покани. Алтернативно оспорвам предявените обективно съединени иски и по размер както по отношение на главница, така и по отношение на претендираната мораторна лихва, такси. Правя възражение и за наличие на неравноправни клаузи в Договора за банков кредит. По отношение претенцията за падежирала лихва заявявам, че оспорвам същата по размер. В самият договор има клаузи, които са свързани с бъдещо събитие относно усвояването на кредита като размер, начин и срок. Във връзка с тези относими факти липсват конкретни доказателства. III. По доказателствата: 1 .Да се приемат представените от ищеца писмени доказателства. Оспорвам съдържанието на представеното писмено доказателство - извлечение от счетоводни книги - посоченото доказателство в т.4, т.5, т.6 от Раздел Приложения към исковата молба. Относно доказателственото искане - за назначаване на съдебно счетоводна експертиза : считам същото за допустимо.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната общност, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетото като доказателство по делото заключение на вещото лице се установи следното: Видно от банково бордеро № 6813902 от 11.12.2015 г. за усвояване на кредит 446**7 „Пощенска Банка,, понастоящем „Ю.Б." АД е превела на К. Г. С. по негова сметка BG 62 BPBI 79351057403103 сумата от 7605,64 лв. Това е видно и от извлечението на разплащателната му сметка. Видно от движение по кредитната сметка на длъжника - „трансакции , напълно са погасени 27 вноски - до 11.03.2018 г. включително и частично 28-та вноска -/ за 11.04.2018 г. е погасена частично главница в размер на 17,89 лв. при дължима 77,47 лв. и частично лихва в размер на 43,11 лв. при дължима 49,53 лв. /. Погасените суми са в размер на 3414,41 лв., от които главница -1936,91 лв., договорна лихва - 1464,50 лв. и такси 13,00 лв. Дължима / неизплатена / главница - 5668,73 лв. / 7605,64 - 1936,91 / дължима / неизплатена / възнаградителна лихва - 509,95 лв. за периода от 11.04.2018 г. до 19.03.2019 г. - датата на обявяване на предсрочната изискуемост, видно от погасителния план Изчислени и дължими неустойки и такси Съгласно чл. 5 от Договора кредитолучателят заплаща на Банката следните такси и комисионни : 1. такса за разглеждане на искане за кредит - 175,00 лв., в случая е 165,00 лв. Тази такса се удържа от главницата при сключаване на договора за кредит. 2. Месечна такса за обслужване на разплащателна сметка в размер на 3,50 лв. В случай тя не се начислява, тъй като кредитополучателят се ползва от Пакетна програма на „Ю.Б." АД - застраховка „Защита на плащанията". i 6 3. Такса за администриране на првсрочен кредит в размер от 4,00 лв. до 15,00 лв. в зависимост от дните на просрочие. Видно от движение по кредитна сметка / трансакции / за периода от 13.04.2018 г. до 27.05.2019 г. по договора за кредит са начислени 94,00 лв. такси, както следва : Нотариални такси - 60,00 лв. Дължими такси - 154,00 лв. / 94,00 + 60,00 / За периода от 11.04.2018 г. до 26.05.2019 г. Банката е начислила мораторна лихва върху просрочена главница в размер на 341.84 лв.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 995/2019 г. по описа на ДРС, вземанията по настоящото производство съответстват на тези по заповедта за изпълнение. По делото е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК, връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 ГПК. По реда на чл.415 ал.1 т.2 ГПК, съдът е указал на заявителя възможността да предяви иск за установяване на вземането си, като исковите, по които е образуван настоящият процес, са предявени в месечния срок по чл. 415, ал.1 ГПК. Същите са допустими и подлежат на разглеждане по същество.

По основателността:

Предявен е иск с правно основание чл. 422, във връзка с чл. 415 от ГПК, с който да бъде прието за установено, че ответника дължи на ищеца сума по вземане, произтичащо от банков кредит, съгласно сключен Договор за потребителски кредит № FL792688 от 11.12.2015 г., сключен между „Ю.Б.“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***, представлявано от изп. директор ** и прокурист *** - от една страна и от друга страна - К. Г. С., ЕГН: *****, с адрес: с. *** общ. Димитровград, обл. Хасково, като Банката е предоставила на Кредитополучателя кредит в размер на 7 605,64 лв. (седем хиляди шестстотин и пет лева и шестдесет и четири ст) за текущи нужди, като Кредитополучателят се задължил да върне ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на процесния договор, видно от уговореното в чл. 1 от Договора. В настоящия случай вещото лице в заключението си по експертизата е категорично, че видно от банково бордеро № 6813902 от 11.12.2015 г. за усвояване на кредит 446**7 „Пощенска Банка,, понастоящем „Ю.Б.“ АД е превела на К. Г. С. по негова сметка BG 62 BPBI 79351057403103 сумата от 7605,64 лв. Това е видно и от извлечението на разплащателната му сметка. Видно от движение по кредитната сметка на длъжника - „трансакции , напълно са погасени 27 вноски - до 11.03.2018 г. включително и частично 28-та вноска -/ за 11.04.2018 г. е погасена частично главница в размер на 17,89 лв. при дължима 77,47 лв. и частично лихва в размер на 43,11 лв. при дължима 49,53 лв. /.Съдът намира, че основното задължение на банката за предоставяне на кредита е изпълнено.

Между страните в чл.14 от договора била договорена и изричната възможност за настъпване на автоматична предсрочна изискуемост. Предсрочната изискуемост на кредита по смисъла на чл.60 от ЗКИ не

настъпва автоматично с факта на неплащане на дължимите вноски по него, а необходимо нарочно волеизявление на кредитора в този смисъл, което следва да е доведено до знанието на кредитополучателя. Моментът на настъпване на предсрочната изискуемост на задължението по кредита при иск по чл.422 от ГПК трябва да предхожда депозирането на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, съгласно т.18 на ТР № 4/2013 год. ОСГТК на ВКС. По делото липсват доказателства длъжникът да е бил уведомен лично за волеизявлението на кредитора. Предвид на обусловеността на установителния иск, предявен по реда на чл.422, ал.1 от ГПК, от предмета на издадена заповед за изпълнение за вземане, основано на представения документ, предметът на делото е обвързан от основанието и размера на вземането, заявени в заповедното производство. Уведомяването на длъжника, че кредиторът счита кредита за предсрочно изискуем, направено с връчване на препис от исковата молба или по друг начин след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, включително в хода на исковото производство има за последица настъпване на изискуемостта към този момент, но променя основанието, на което е издадена заповедта/в този смисъл р. №76/25.09.2015г. по т.д. №620/2012г. I т.о.ВКС/. Недопустимостта на изменение на основанието, от което произтича вземането по издадената заповед за изпълнение съгласно т.11.б на ТР № 4/14 г. на ОСГТК на ВКС /мотиви/, обуславя извода, че исковете за съществуване на вземането следва да се отхвърлят на предявеното основание /р. № 139/05.11.2014 г. на ВКС, I ТО, р. № 165/22.12.2014 г. на ВКС, II ТО, р. № 7/15.04.2015 г. на ВКС, I ТО/.

Видно от ч.гр.д.№995/2019г. на ДРС, банката е упражнила правото си да направи целия остатък по кредита за предсрочно изискуем. Безспорно е по делото, че към 5.6.2019г. – датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК, такова изявление от банката, което да е достигнало до знанието на длъжника липсва.

В т.18 от цитираното тълкувателно решение се дава разрешение на въпроса за предсрочната изискуемост на вземането на кредитора по договор за банков кредит, като същото има задължителен характер за съдилищата. Съгласно нея в хипотезата на предявен иск по чл.422 от ГПК за вземане произтичащо от договор за кредит с уговорка, че целия кредит става предсрочно изискуем при неплащане на определен брой вноски и кредиторът може да събере вземането си без да уведоми длъжника, вземането става изискуемо с

неплащането или други обстоятелства, след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната изискуемост.

Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл. 20а, ал. 2 ЗЗД настъпва с волеизявление само на една от страните. Датата на настъпването ѝ играе ролята на падеж, като това е моментът, от който кредитът се счита за предсрочно изискуем. Съобразно т. 18 на ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, уведомяването на длъжника представлява елемент от фактическия състав, без който тя не може да настъпи. Волеизявлението на банката - кредитор следва да е обективизирано в писмен документ и да съдържа ясно изразено позоваване на обстоятелствата по [чл. 60, ал. 2 на Закона за кредитните институции](#) или на обстоятелства, уговорени в договора, които дават право на кредитора да упражни правото да обяви предсрочна изискуемост на кредита. В писмения документ кредиторът може да определи и срок за изпълнение на задължението от длъжника, но във всички случаи волеизявлението за обявяване на предсрочната изискуемост следва да е изрично и недвусмислено. Предсрочната изискуемост на вземането настъпва от датата на връчване на длъжника на документа, съдържащ волеизявлението на кредитора, ако към този момент са били налице обективните предпоставки, обуславящи изискуемостта.

Законодателят не предписва конкретен способ за връчване на писмени съобщения между страните по договорните правоотношения. В [т. 3 на ТР № 1/28.12.2005 г. по тълк. д. № 1/2004 г. на О. на ВКС](#) е прието, че в случай, че издателят на запис на заповед отказва да удостовери предявяването му или се укрива, удостоверяването на тези обстоятелства може да се извърши с нотариална покана, ако записът за заповед е освободен от протест. Даденото разрешение в тълкувателното решение по въпроса за съществуването на подлежащо на изпълнение вземане по запис на заповед не ограничава способите за връчване на съобщения. Посочените обстоятелства, като отказ за получаване или укриване, биха могли да се удостоверят чрез нотариална покана по силата на приложението на правилата на [ГПК](#) за връчване на съобщения и препращането в [чл. 50 ЗННД](#) към тези правила. В този смисъл кредиторът не е ограничен относно избора на способ за връчване на съобщения. Начинът на удостоверяване на връчването на документа е

поставен в зависимост от избора от кредитора способ за уведомяване, какъвто би могъл да бъде уговорен и в договора между страните. При липса на уговорка в договора относно връчването на кореспонденция връчен редовно от външна страна и съответно достигнал до длъжника е документ, който му е предаден лично или на негов пълномощник срещу подпис или по възлагане от нотариус ([чл. 50 ЗННД](#)). При връчване по възлагане в посочените случаи се прилагат правилата на [чл. 37-58 ГПК](#), като отказът за получаване по [чл. 44 ГПК](#) или отсъствието от адреса по [чл. 47 ГПК](#) се удостоверяват от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени.

В конкретния случай и доколкото по делото са представени доказателства за изпратено до ответника нотариална покана за обявена предсрочна изискуемост на кредита, то следва да бъдат обсъдени обстоятелствата и условията, при които е осъществено връчването по отношение на ответника физическото лице. Както бе посочено по-горе, кредиторът не е ограничен относно избора на способ за връчване на съобщенията, адресирани до длъжника, поради което следва да се приеме, че няма пречка уведомлението за обявена предсрочна изискуемост на кредита да бъде връчено, както чрез ЧСИ, така и чрез нотариус.

Видно от Нотариална покана, адресирана до ответника, в качеството му на длъжник по процесния договор, връчена при условията на чл.47 от ГПК, чрез нотариус рег.№**, Район на действие Димитровград Р.Стоименов, в същата е посочено по кой договор, сключен с ответника, е настъпила предсрочната изискуемост, общият размер на задълженията за главница и лихва по договора, направено е ясно, категорично и недвусмислено изявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, като датата е посочена тази на получаване на уведомлението. В разписка-уведомление от 28.2.2019 г. връчителят е посочил, че адресът е посетен три пъти за месец февруари и март. Няма данни за съставени протоколи за посещенията на адреса, но в една единствена разписка от същата дата се сочат датите-8.2, 16.2 и 5.3, като било удостоверено, че на адреса няма кой да получи поканата, по данни на съсед и на пощенски служител адресатът отдавна, повече от пет години не живеел в село *** поради което е залепено уведомление на дървена врата на дворно място с къща, посочена от пощенски служител като дом на адресата. С оглед на това, ако съдът приеме надлежно извършена по реда на ГПК процедура по реда на чл.47 ГПК, двуседмичния срок е изтекъл на 15.3.2019г., след

изтичането на двуседмичния срок от залепването на уведомлението и след като ответникът не са е явил да получи книгата, нотариусът е връчил същите при условията на чл.47 от ГПК, като в случая датата, от която е приел поканата и уведомлението за връчени чрез залепване на уведомление е 19.3.2019г.

От изложените обстоятелства, настоящият състав достигна до единствения и категоричен извод, че връчването осъществено по отношение на ответника е в нарушение на процедурата по чл.47 от ГПК.

Съгласно чл.45 от ГПК, съобщението се връчва лично на адресата, а съгласно чл.47, ал.1 от ГПК, когато ответникът не може да бъде намерен на посочения адрес и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея. За да е спазена процедурата по връчване длъжностното лице следва да посети съответния адрес няколко пъти и да не го е открил - него или лице, което да е съгласно да получи призовката съгласно [чл. 46 ГПК](#) /в този смисъл [Решение № 829 от 13.12.2010 г. по гр. д. № 1527/2010 г. на ВКС, IV г. о.](#) /. При физическите лица - адресати на съобщението, има задължение за посещение на адреса в интервал от време около месец, защото отсъствието от адреса, или заминаването за чужбина за по-малко от месец не ги задължава да съобщят съдебен адрес - [чл. 40](#) и [41 ГПК](#) /[определение № 398 от 03.07.2014 г. по гр. д. № 2823/2014 г. на ВКС, I г. о.](#) /. Еднократно посещение на адреса от връчителя, не е достатъчно да се счете, че ответникът не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и не се намира лице, което е съгласно да получи съобщението, за да се връчи чрез залепване на уведомление.(В този смисъл [Определение № 72 от 31.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 2658/2017 г., III г. о., ГК](#)). Съдебната практика не установява точен брой на посещенията на връчителя, които да са относими към всички случаи на връчване на книга чрез залепване. Необходимо е връчителят да удостовери, че е положил достатъчно усилия да открие адресата на адреса и че не намира лице, което да получи книгата. Отсъствието на всеки адресат от адреса за връчване се доказва с протокол на връчителя, който удостоверява посещенията си на адреса и констатираните обстоятелства при всяко посещение и които трябва да са осъществени в продължение на повече от един месец/в случая е налице

само едно удостоверяване и то в разписката на уведомлението с посочен период на посещения от 8.2 до 5.3/, което е по-малко от един месец. Още повече, че след като служителят е удостоверил, че последната дата на посещението на адреса е 5.3.2019г., на какво основание е приел и съответно удостоверил в същата разписка, че уведомлението е залепено на 28.2.2019г., т.е. преди датата на последното посещение. При удостоверяване, че съобщението не е връчено, тъй като връчителят не намира адресата, без да има сведения, че същият е напуснал адреса или за продължителното му отсъствие, следва да има данни, че е посещавал адреса в рамките на повече от месец по аргумент от чл.41, ал.1 от ГПК, както и по различно време, включително в обичайното време за пребиваване на адреса, за да се увери, че лицето наистина не живее на адреса (Решение №300/04.12.2015 г. на ВКС по гр. д.№5036/2015 г. III ГО, ГК; Решение №231/15.10.2014 г. на ВКС по ч.гр. д. №4270/2014 г. I ГО, ГК). Връчителят е длъжен да отрази в съобщението всички действия във връзка с връчването, включително и релевантните за приложението на [чл. 47, ал. 1 ГПК](#) обстоятелства - по сведения от кои лица или въз основа на какви наблюдения е направил констатация, че лицето не може да бъде намерено на посочения по делото адрес, както и че не се намира лице, което е съгласно да получи съобщението. (Решение № 14 от 20.04.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5741/2014 г., I г. о., ГК). Когато при първото посещение на адреса за връчване връчителят не намери адресата или друго лице, което е съгласно да приеме съобщението, той трябва да потърси сведения дали адресатът пребивава там. Ако връчителят намери сведения, било че ответникът живее на адреса, било че от известно време или никога не е пребивавал там, той трябва да ги удостовери в разписката към съобщението. При получени сведения, че ответникът не живее на адреса, връчителят няма защо да го посещава повече. В случаите, при които се установи, че ответникът пребивава на адреса, той трябва да положи усилия да узнае, по кое време може да бъде намерен там, за да направи следващото посещение тогава. Ако и при второто посещение не може да се осъществи връчване, връчителят трябва да направи най-малко още едно посещение, като времето между първото и последното трябва да е повече от един месец. При последното посещение връчителят поставя уведомление, като попълва в него датата на поставянето му и го подписва. (така Решение № 233 от 3.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 7723/2013 г., IV г. о., ГК).

В духа на цитираната по-горе практика и предвид конкретните обстоятелства по делото и при липса на удостоверяване в разписката същият да е събрал данни, че лицето не живее на адреса или че временно не пребивава там, както и в кои моменти може да бъде намерен, то съдът счита, че не са били налице предпоставките по чл.47, ал.1 от ГПК, поради което и връчването на нотариалната покана при условията на посочената разпоредба следва да се приеме за нередовно. Отделно от това няма данни за извършвана справка за адресна регистрация, нито такава за месторабота на ответника.

Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в [чл. 20а, ал. 2 ЗЗД](#), настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Предпоставките по [чл. 418 ГПК](#) за постановяване на незабавно изпълнение са налице, ако получаването на волеизявлението от длъжника предхожда по време подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение, за което сочи употребата на минало страдателно причастие "обявен" в разпоредбата на [чл. 60, ал. 2 ЗКИ](#) и съответно изискването за удостоверяване на изискуемостта по [чл. 418, ал. 3 ГПК](#). Ако фактите, относими към настъпване и обявяване на предсрочната изискуемост, не са се осъществили преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, вземането не е изискуемо в заявения размер и не е възникнало на предявеното основание.(т.18 ТР № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК). Изложеното води до извода, че по отношение на длъжника не е настъпила предсрочната изискуемост на кредита, обявена от банката, доколкото същата не е съобщена редовно на длъжника.ВКС е приел решение, уеднаквявящо съдебната практика по отношение на предпоставките за връчване на съобщение по реда на чл. 47 ГПК.В Решение №233/03.07.2014 г. по гр. д. №7723/2013 г., ВКС, ГУ ГО, решаващият състав на Върховния касационен съд дава отговор на процесуалноправния въпрос - какви са предпоставките за връчване на съобщение по реда на чл. 47 ГПК. Съответно, ВКС приема следното: когато при първото посещение на посочения по делото адрес на ответника връчителят на номера адресата или друго лице, което е съгласно да приеме съобщението, той трябва да потърси сведения дали адресатът пребивава там. Ако връчителят намери сведения било, че ответникът живее на адреса, било че от известно време или никого не е

пребивавал там, той трябва да ги удостовери в разписката към съобщението. При получени сведения, че ответникът не живее на адреса, връчителят няма защо да го посещава повече. В случаите, при които се установи, че ответникът пребивава на адреса, той трябва да положи усилия да узнае по кое време може да бъде намерен там, за да направи следващото посещение тогава. Ако и при второто посещение не може да се осъществи връчване, връчителят трябва да направи най-малко още едно посещение, като времето между първото и последното трябва да е повече от един месец. При последното посещение връчителят поставя уведомление, като попълва в него датата на поставянето му и го подписва."Съгласно Решение № 4 от 24.03.2017 г., постановено от Върховният касационен съд на Република България, Второ гражданско отделение, по гр. дело № 4649/2016 г.: Налице са допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на съдопроизводствените правила, обезпечаващи участието на молителя в делото. Когато при първото посещение на посочения по делото адрес на ответника връчителят не намери адресата или лице, което е съгласно да приеме съобщението, той следва да потърси сведения дали адресатът пребивава на адреса. При получени сведения, че лицето не живее на адреса, съдът следва да даде указания на ищеца да представи адресна справка съгласно чл.47, ал.4 ГПК.

В разглеждания случай връчителят е поставил уведомление по чл.47, ал.1 ГПК, без да е установено, че ответникът не може да бъде намерен там. Уведомлението е поставено на входната врата на посочен от пощенски служител като дом на адресата /описано в разписката/. Видно от Разписката за връчване, в последната липсват и не са събрани никакви сведения от съседите за това живее ли адресатът на адреса, ако не - защо отсъства от адреса, нито е направен какъвто и да е опит от страна на връчителя да бъде връчена поканата на друго лице, съгласно да я получи и предаде на адресата. Няма данни за справка за постоянен и настоящ адрес на лицето, нито такава за местоработата му.

Предвид обусловеността на установителния иск по чл.422 от ГПК от издадената заповед за изпълнение, то при предявена претенция по чл.422, ал.1 от ГПК, предмет на установяване и признаване по исков ред е заявеното и обективизирано в заповедното производство право. Предвид преюдициалния характер на заповедното производство в исковото такова, съдът следва да установи дали ищецът има вземане по основание и размер съвпадащи със

заявеното в заповедното. След като в заявлението въз основа на което е образувано производството по ч.гр.д.№1290/2021г. на ДРС заявителя изрично е записал, че основанието на паричното му вземане е извлечение от счетоводните книги, то съдът дължи произнасяне по съществуването именно на това вземане – по размер и основание (настъпила предсрочна изискуемост). При положение, че предмет на заявлението не са отделни вноски по кредита, изискуеми и неплатени към датата на подаване на заявлението, то съдът е недопустимо да се произнася по подобна претенция по чл.422 от ГПК, тъй като това означава въвеждане на ново основание, различно на това, за което е била издадена заповедта. В този смисъл е Решение № 53/18.05.2015г. на ВКС по т.д.№ 888/2014г. на II т.о., постановено по реда на чл.290 от ГПК и задължително за прилагане.

Само поради това предявените установителни иски следва да бъдат отхвърлени изцяло, като неоснователни, тъй като длъжникът не е уведомен изрично за предсрочната изискуемост на банковия кредит, преди подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение.

За пълнота на изложението, съдът намери, че възраженията на ответника относно наличието на неравноправни клаузи в Договора за банков кредит са основателни. Съдът следва служебно да следи за нищожност на договора, когато е нарушена норма предвидена в обществен интерес; когато е относима до формата; когато има противоречие с добрите нрави; налице е неравноправна клауза в потребителски договор (по чл.146 от ЗЗП, в чл.24 от ЗПК). Съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5.4.1993г, съдът служебно следи за наличие на неравноправна клауза и при договорите за потребителски кредит в частта относно прозрачно изложени основания и метод за промяна на такси, своевременно уведомяване за промяна на такси и възнаградителни лихви, относно разбираемо изложен механизъм за изчисляване на такси и възнаградителни лихви. С оглед представените писмени доказателства, които по-горе съдът обсъди безспорно се установи, че в процесния договор, на който ищецът обосновава претенцията си са налице неравноправни клаузи, тъй като нарушени изискванията на ЗПК и добрите нрави, което го прави недействителен. В тази насока не е спазено изискването на чл.10 от ЗПК относно шрифта на отделните елементи на договора. Липсва ясно разписана методика на формиране на ГПР, налице са елементи и на неравноправно

договаряне, тъй като в договора са включени нестандартни клаузи, които не са индивидуално договорени с потребителя. Налице са нарушения и по отношение на общата потребителска закрила по чл.146 ал.1 от ЗЗП, съгласно приложения по делото Погасителен план. В договора се съдържат клаузи/описани по-горе/, които препращат към общите условия на банката, но няма доказателства същите да са приобщени като неразделна част към договора. При обследването на тези елементи се налага извода за материалната незаконосъобразност на договора, която води до изначална негова нищожност.

По отношение на разноските:

Ищецът претендира разноски по делото. По отношение на разноските по исковите по чл.422 от ГПК в заповедното и исковото производство, съдът намира, че такива не следва да се уважават, поради отхвърлянето на установителните иски.

Ответникът не прави искане в тази насока, същият се представлява в това производство от особен представител и съдът не следва да се произнася.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Ю.Б.“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ***, представлявано от изп. директор ** и прокурист ***, против К. Г. С., ЕГН ***** от село *** община Димитровград, установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.415, ал.1 от ГПК за установяване в отношенията между страните за съществуване на вземане на банката по издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 599/6.6.2019г. по ч.гр. д. № 995/2019 г. по описа на ДРС, за сумите произтичащи от Договор за потребителски кредит № FL792688 от 11.12.2015 г., в размер на 6 674,52 лв. (шест хиляди шестстотин седемдесет и четири лева и петдесет и две стотинки), от които: 5 668,73 лв. (пет хиляди шестстотин шестдесет и осем лева и седемдесет и три стотинки) - главница; 509,95 лв. (петстотин и девет лева и деветдесет и пет стотинки), за период от 11.04.2018г. до 19.03.2019г.; 341,84 лв. (триста четиридесет и един лева и осемдесет и четири стотинки), за период от 11.04.2018г. до

26.05.2019г) - мораторна лихва (обезщетение за забава по чл. 9 от Договора); 154,00 лв. (сто петдесет и четири лева), за период от 11.04.2018г. до 26.05.2019г.; Законна лихва считано от 05.06.2019г. (постъпване на заявлението в съда), до окончателното изплащане на вземането, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Хасковския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Димитровград: _____